

DECIZIE

28 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Vieru

examinând recursul declarat de către executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, reprezentat de către avocatul Viorel Chetrușcă

în pricina civilă la contestația Societății cu Răspundere Limitată „NaviBul-US” împotriva executorului judecătoresc Radu Ciuchitu și Societății pe Acțiuni „Colass” cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc și obligarea executorului judecătoresc să încaseze cheltuielile de executare

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2013, prin care cererea de revizuire declarată de către executorul judecătoresc Radu Ciuchitu a fost respinsă ca inadmisibilă

constată:

La 30 ianuarie 2012, SRL „NaviBul-US” a depus contestație împotriva SA „Colass” și biroului executorului judecătoresc Radu Ciuchitu cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc și obligarea executorului judecătoresc să încaseze cheltuielile de executare.

În motivarea acțiunii a indicat că la 16 ianuarie 2012 de către executorul judecătoresc Radu Ciuchitu a fost emisă încheierea privind perceperea cheltuielilor de executare, conform căreia a fost dispusă perceperea în mod solitar de la debitorul SA „Colass” și SRL SRL „NaviBul-US” în folosul executorului judecătoresc a cheltuielilor de executare în sumă totală de 22058,31 lei, fiecare parte urmând să achite câte 11029,15 lei.

Invocă dezacordul cu încheierea nr. 3-464/10 din 16 ianuarie 2012 privind perceperea cheltuielilor de executare, susținând că la 02 iulie 2010 către oficiul de executare Ciocana a fost depus spre executare Titlul executoriu nr. 2e-2230/10 privind încasarea datoriei de la SA „Colass” în folosul SRL „NaviBul-US” a datoriei și cheltuielilor de judecată.

Menționează că la 23 iulie 2010 a intrat în vigoare Legea privind executorii judecătorești.

Consideră că cheltuielile de executare urmau a fi încasate conform Codului de executare nr. 443-XV din 24 decembrie 2004.

Solicită anularea integrală a încheierii nr. 3-464/10 din 16 ianuarie 2012, a executorului judecătoresc Radu Ciuchitu și emiterea unei noi hotărâri, prin care a

obliga executorul judecătoresc de a percepe cheltuielile de executare conform Codului de executare nr. 443-XV din 24 decembrie 2004.

Ulterior, SRL „NaviBul-US” a depus contestație desfășurată împotriva SA „Colass” și biroului executorului judecătoresc Radu Ciuchitu, solicitând anularea integrală a încheierii nr. 3-464/10 din 16 ianuarie 2012, a executorului judecătoresc Radu Ciuchitu și emiterea unei noi hotărâri, prin care a obliga executorul judecătoresc de a percepe cheltuielile de executare conform Codului de executare nr. 443-XV din 24 decembrie 2004.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 21 februarie 2012 a fost admisă parțial acțiunea, anulată parțial încheierea executorului judecătoresc Radu Ciuchitu, nr. 3-464/10 din 16 ianuarie 2012 în partea ce ține de perceperea cheltuielilor de executare de la SRL „Navibul-US” și dispusă încasarea de la SRL „Navibul-US” a sumei de 7771,56 lei cu titlu de taxe pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc Radu Ciuchitu și a spezelor procedurii de executare nr. 3-464/10.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012 a fost admisă cererea de recurs a SRL „NaviBul-US”, casată hotărârea primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a fost admisă contestația, anulată încheierea executorului judecătoresc Radu Ciuchitu, nr. 3-464/10 din 16 ianuarie 2012 și obligat executorul judecătoresc Radu Ciuchitu să perceapă cheltuielile de executare conform Codului de executare nr. 443-XV din 24 decembrie 2004 în redacția Legii existente la momentul intentării procedurii de executare.

La 30 noiembrie 2012 executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, reprezentat de către avocatul Viorel Chetrușcă a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei contestate, reexaminarea recursului depus de SRL „NaviBul-US” și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respins recursul și menținută hotărârea primei instanțe. La fel, a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în modul corespunzător.

În motivarea cererii de revizuire a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că ea contravine mai multor acte normative, principii de drept și se bazează pe fapte denaturate, care nu rezultă din dosar și/sau nu corespund realității, care a fost ascunsă de cei care au participat în ședință.

Menționează că cerere de revizuire este întemeiată pe prevederile art. 449 alin. (1) lit. b), c) CPC, conform cărora: b) au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior; c) după emiterea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri probatoare care au fost reținute de un participant la proces sau care nu au putut fi prezentate instanței într-o împrejurare ce nu depinde de voința participantului la proces.

Astfel, afirmă că executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, la examinarea recursului, nu a fost citat și astfel nu a putut prezenta probe și explicații, onorându-și obligația sarcinii probatorii, care rezultă din art. 118 CPC, fapt ce vine direct în contradicție cu constatarea făcută de instanța de recurs, atunci când a dispus examinarea recursului în lipsa executorului judecătoresc Radu Ciuchitu, precum că executorul judecătoresc a fost citat legal și precum că aceasta s-ar confirma prin avizele din dosar care de drept lipsesc. Insistă că în dosar lipsesc astfel de avize.

Consideră că este evident că de voința executorului judecătoresc nu a depins realizarea sarcinii probatorii, încât executorul judecătoresc nu a știut și nici nu avea cum să cunoască despre obligațiile sale de procedură.

Legislația imperativ prevede caracterul obligatoriu și executoriu al unei tranzacții de împăcare, cu atât mai mult dacă este confirmată judiciar, prin încheiere, care o dată în plus, are caracter obligatoriu, scutind părțile de sarcina probatorie suplimentară.

Susține că atâta timp cât părțile au tranzacționat că se va plăti onorariul executorului judecătoresc și alte cheltuieli de executare, în mod solidar, și atâta timp cât instanța de judecată a confirmat legalitatea tranzacției, este inadmisibilă orice abatere de la tranzacție, iar instanțele de judecată în litigiile ulterioare sunt obligate să rețină ca și constatat conținutul tranzacției.

La fel, afirmă că executorul judecătoresc a avut o implicare activă în cadrul procedurii executare nr. 3-464/10, fiind emise mai multe acțiuni în temeiul legislației în vigoare la momentul acționării executorului judecătoresc Radu Ciuchitu, în interesele creditorului SRL „NaviBul-US”.

Indică că noțiunea de onorariu al executorului judecătoresc a fost introdusă din 23 iulie 2010, părțile fiind conștiente de obligațiile lor legale de la data încheierii tranzacției.

Astfel a și fost întocmită încheierea din 16 ianuarie 2012 privind perceperea cheltuielilor de executare, în mod egal, solidar de la creditorul SRL „NaviBul-US” și debitorul SRL „Colass”, precum au convenit părțile în contractul lor de tranzacție nr. 1/06 din 06 iulie 2011.

Menționează că la 16 ianuarie 2012 a fost emisă încheierea de încetare a procedurii de executare nr. 3-464/10 din 07 iulie 2010, în legătură cu stingerea obligației, precum a rezultat din cererea SRL „NaviBul-US” din 16 ianuarie 2012, fiind indicat că, debitorul a achitat suma datoriei prin încheierea contractului de tranzacție, prin care în contul achitării datoriei creditorului au fost transmise două complete de hangare, sechestrate anterior în scopul asigurării procedurii de executare.

Tot prin cererea menționată, a fost solicitată încasarea cheltuielilor de executare conform tranzacției menționate mai sus, și anume în mod solidar de la ambele părți. Încetarea a avut loc în temeiul art. 83 lit. a) Cod de executare, precum a solicitat creditorul.

Consideră că este de reținut că, rea-credința SRL „NaviBul-US” rezultă nu doar din interpretarea și specularea circumstanțelor de fapt și de drept, ci și din neprezentarea instanței a tuturor actelor întocmite de executorul judecătoresc în procedura nr. 3-464/10, precum și tănuirea (falsificarea) conținutului adevărat al contractului de tranzacție din 06 iulie 2011.

Astfel, indică că instanței nu i-a fost oferită a doua pagină (finală) a contractului, în care părțile au convenit asupra cheltuielilor de executare, exact conform legislației în vigoare din 23 iulie 2010, fiind făcută trimitere la noțiunea onorariul executorului, care a apărut doar după 23 iulie 2010.

Părțile conștientizau că executorul judecătoresc urmează să fie remunerat, potrivit legislației actuale, ca parte a cheltuielilor de executare.

Afirmă că despre toate actele sale executorul judecătoresc, corespunzător a expediat comunicări și avize celor vizați, pentru care a cheltuit bani, care potrivit legislației în vigoare urmează a fi compensați. Nici o lege nu poate scuti creditorul și

debitorul de obligația banilor cheltuiți de executorul judecătoresc întru realizarea drepturilor și obligațiilor ce le revin.

Susține că de fapt, SA „Colass” deja la 28 martie 2012 și-a onorat obligațiile legale, transferând pe contul executorului judecătoresc Radu Ciuchitu cheltuielile de executare în mod solidar, în baza încheierii 3-464/10 din 16 ianuarie 2012, în sumă de 11029,15 lei.

Invocă că la caz sunt relevante prevederile art. art. 7, art. 8 alin. (1), art. 10 alin. (1), (2), art. 36 alin. (1), (3), art. 37 alin. (1), (2), (6), art. 38 alin. (1), alin. (4), art. 39, art. 44 alin. (2), (6), art. 62 alin. (1), (2), (3), (9), art. 74 lit. lit. b), c), e), g), art. 78 alin. (1) lit. f) și alin. (2), art. 85 alin. (1), (2), art. 88 alin. (1), art. 92 alin. (1) Cod de executare, art. II alin. (1) al Legii pentru modificarea și completarea Codului de Executare din 24 decembrie 2004, nr. 143 din 02 iulie 2012 și art. 38 alin. alin. (1), (2), (3) din Legea executorului judecătoresc din 17 iunie 2010.

Indică că nu există lege care ar asigura părților (creditorilor) activitatea executorului judecătoresc fără plată după 23 iulie 2010, chiar dacă procedura de executare a fost pornită formal înainte de 23 iulie 2010.

Afirmă că soluția contestată aduce atingere principiilor legalității și securității raporturilor juridice, iar felul în care această soluție (decizie) a fost adoptată, cu încălcare evidentă a normelor de procedură, se încalcă principiul echității procesului judiciar, fiind lipsit un subiect al raporturilor respective de posibilitatea de a se prezenta probe și de a scoate la iveală și a demonstra instanței că părțile au intrat în căldășie ilegală, ca prin denaturarea realității judiciare, să obțină o economie a cheltuielilor de executare, pe seama executorului judecătoresc și statului.

Consideră că se impune admiterea cererii de revizuire pentru a rectifica eroarea judiciară evidentă comisă, prin manifestarea de rea-credință a părților, ceea ce va fi și în unison cu practica CEDO.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2013 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către executorul judecătoresc Radu Ciuchitu împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012.

La 10 iunie 2013 executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, reprezentat de către avocatul Viorel Chetrușcă a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2013, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, pronunțarea unei noi decizii cu privire la admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012, remiterea pricinii la Curtea de Apel Chișinău pentru reexaminarea recursului depus de SRL „NaviBul-US”, pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea cheltuielilor de judecată în modul corespunzător.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționând că cererea de revizuire se bazează pe prevederile art. 449 alin. (1) lit. lit. b), c) CPC, conform cărora au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute petiționarului anterior; după emiterea hotărârii, s-au descoperit înscrisuri probatoare care au fost reținute de un participant la proces sau care nu au putut fi prezentate instanței într-o împrejurare ce nu depinde de voința participantului la proces.

Afirmă că în motivarea cererii de revizuire a indicat că executorul în ședința instanței de recurs nu a fost citat și nu a avut posibilitate să comunice instanței

adevărata stare de fapte, executorul judecătoresc nu a putut cunoaște și nu a putut comunica instanței de recurs despre faptul că reclamantul/recurent oferă instanței acte neveridice și parțiale, părțile au reținut și au ascuns de instanță conținutul mai multor acte, prezentându-le fragmentat, conținutul integru al acestor acte, în special al contractului de tranzacție nr. 1/06 din 06 iulie 2011, răstoarnă absolut pretențiile reclamantului și impun o altă soluție pe dosar, alte acte, anexate doar la cererea de revizuire, la fel reținute de părți, reflectă volumul real de lucru realizat de executorul judecătoresc, ceea ce în timp, se reglementează de redacția actuală a Codului de executare, inclusiv și în partea impunerii cu taxe, speze, onorarii, soluția contestată aduce atingere certă și inadmisibilă principiului securității raporturilor și actelor juridice, principiului echității și legalității în proces, în deplinătatea noțiunii.

Indică că prin încheierea din 04 aprilie 2013, instanța s-a expus evident formal asupra cererii de revizuire, invocând doar idei teoretice privind aprecierea inadmisibilității revizuirii, dar nu a raportat temeiurile de drept și faptele invocate la probele oferite.

Consideră că instanța de recurs urmează să rețină esența prevederilor art. 1333 alin. (1) Cod civil, art. art. 16 alin. (1), 123 alin. (2), 212 alin. (5) CPC, art. art. 7, 8 alin. (1), 10 alin. (1) și (2), 36 alin. alin. (1), (3), 37 alin. alin. (1), (2), (6), art. 38 alin. (1), (4), 39, 44 alin. alin. (2), (6), 62 alin. alin. (1), (2), (3), (9) Cod de executare, care în mod cert, au fost neglijate.

La fel, susține că pentru justa apreciere a temeiurilor de casare și de revizuire a actelor contestate e de reținut conținutul cererii de recurs din 30 noiembrie 2012.

Invocă că instanța a încălcat evident normele de drept material, de drept procesual, a interpretat eronat legea, prin aceasta lipsind recurentul de posibilitatea de a prezenta probe ce denotă denaturarea realității, și intenția intimaților de a obține în mod ilicit o economie a cheltuielilor de executare, pe seama executorului judecătoresc și a statului.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa recurentului la 22 mai 2013, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 164).

Alte date la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 iunie 2013 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului drept temei de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2012, de către revizuiant au fost invocate prevederile art. 449 lit. b) și c) CPC.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că Curtea de Apel Chișinău corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă, deoarece argumentele expuse în susținerea cererii de revizuire nu constituie temeiuri prevăzute de art. 449 CPC.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Prin urmare, corect Curtea de Apel Chișinău a reținut că revizuentul în cererea de revizuire nu a indicat nici o circumstanță nouă, care nu a putut fi cunoscută lui anterior și care ar putea să influențeze esențial soluția dată inițial de prima instanță și de instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că motivele invocate în cererea de revizuire nu pot fi reținute ca circumstanțe sau fapte esențiale a pricinii, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior, deoarece revizuentul oferă împrejurări ce țin de fondul cauzei, care după cum just Curtea de Apel Chișinău a menționat, au constituit obiectul examinării, ar instanța de judecată nu este în drept să revină asupra lor.

În conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Cu referire la prevederile enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție remarcă că cele invocate de către revizuent în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. c) CPC, or ultimul nu a invocat nici un argument care ar indica la faptul că instanța de recurs a emis hotărârea, revizuirea căreia se solicită în speță, cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces, ci a citat dispoziții procedurale, care la momentul depunerii cererii de revizuire nu mai instituie temeiurile invocate, fapt ce indică la netemeinicia cererii de revizuire.

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că cererea de revizuire a fost depusă de către executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, reprezentat de către avocatul Viorel Chetrușcă la 30 noiembrie 2012, când deja erau în vigoare modificările operate la Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 155 din 05 iulie 2012, drept urmare a căror în conformitate cu art. 449 lit. c) CPC, revizuirea se declară în cazul în care instanța a

emis o hotărâre cu privire la drepturile persoanelor care nu au fost implicate în proces.

Prin urmare, Curtea de Apel Chișinău întemeiat a ajuns la concluzia că nu poate fi reținut drept temei de redeschidere a procesului invocarea precum că executorul judecătoresc nu a fost citat pentru ședința de judecată a instanței de recurs, deoarece revizuentul executorul judecătoresc Radu Ciuchitu în pricina dată a fost parte în proces.

Este de menționat și faptul că revizuirea este o cale de atac de retractare, prin intermediul căreia se poate obține anularea unei hotărâri judecătorești irevocabile și reînnoirea judecății în cazurile expres determinate de lege. Iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Instanța de recurs reține drept justă constatarea Curții de Apel Chișinău precum că nici referirea revizuentului la faptul că, SRL „NaviBul-US” a prezentat doar prima foaie a contractului de tranzacție nu poate constitui temei de admitere a cererii de revizuire.

Or, executorul judecătoresc Radu Ciuchitu nu a fost lipsit de posibilitatea de a prezenta contractul de tranzacție și alte acte, în prima instanță, întru confirmarea legalității încheierii emise de către el.

În acest context, instanța de recurs apreciază critic argumentele recurentului invocate împotriva încheierii recurate, deoarece acestea nu constituie temei de admitere a recursului și nu indică la ilegalitatea încheierii atacate, mai mult că acestea se combat prin constatările enunțate.

Față de cele ce preced, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2013.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către executorul judecătoresc Radu Ciuchitu, reprezentat de către avocatul Viorel Chetrușcă.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2013 în pricina civilă la contestația Societății cu Răspundere Limitată „NaviBul-US” împotriva executorului judecătoresc Radu Ciuchitu și Societății pe Acțiuni „Colass” cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc și obligarea executorului judecătoresc să încaseze cheltuielile de executare.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Tatiana Vieru